

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Quina nit!

1. De què va?

Max, taxista de Los Angeles, és un professional pulcre i exacte, però una nit recull Vincent, elegant assassí i...

2. Com va? Des d'*Afters Hours*

-1985 de Martin Scorsese-, no recordo una nit tan trepidant com la que viuen el convincent Jaime Foxx i un temperat Tom Cruise. Perquè la cosa va de road movie urbà. I de *buddy movie*. *Collateral* és thriller existencialista que es disfressa d'acció per tal de sorprendre, fent diana, l'ànim dels espectadors. Michael Mann -*El dilema*-

enxampa en l'excitant viacrucis sobre la derrota, la deriva personal, d'allò que hem convingut etiquetar realitat des d'un taxi anomenat Mort. Jugant al gat i la rata, Stuart Beattje el guionista, ordeix un discurs nihilista que aclapara visceralment i pràctica, en l'itinerari nocturn d'una estranya parella que va descobrint trames i emocions soterrades. A més, adverteix sobre els perills de la racionalitat suprema i l'imperi de l'instint aleatori. En la pell d'un film de gènere, incisiu i quan convé en sostingut *adagio* de distància curta, sempre elegant, Mann dosifica imatges dures -mai però excessives- i paraules transcendents -rebaixades amb humor negre- sobre el cinisme quotidià i la necessitat de reacció en temps de guerres preventives i víctimes col·laterals. **3. I va:** D'ocasió d'or per a cinèfils de pro.

Collateral

Director: Michael Mann.

Intèrprets: Jamie Foxx, Tom Cruise, Jada Pinkett-Smith, Mark Ruffalo, Javier Bardem. EUA, 2004. 117 min. Lauren, Rambla.